

РЕШЕНИЕ

№ 5336

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ М. УРУМОВ

като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20231110205050 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 23-4332-002036 от 15.02.2023 г., издадено от Г.Б. - началник група към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на В. Г. В., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП.

Недоволен от НП е останал В., който го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против обжалвания акт. Сочи, че обаждането, което е осъществил от телефона си, е до тел. 112 и то точно заради лицето А. К., който се е държал непристойно в превозното средство на градския транспорт, което К. управлявал. Иска се отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, но изпраща процесуален представител в лицето на адв. М.. Последният иска от съда да постанови решение, с което да отмени издаденото постановление, защото нарушението било извършено в условията на крайна необходимост. Претендира разноски.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но също не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 22.11.2022 г., около 19:30 ч., жалбоподателят В. управлявал автобус на градския транспорт, пътуващ по линията 260, с рег. № С **** ВР. Автобусът се движил по бул. „Цар Борис III“, с посока на движение към Руски паметник.

На спирка „Красно село“ в автобуса се качил свидетелят А. К.. Той седнал на седалката непосредствено зад кабината на водача, като говорил много високо по телефона и създавал дискомфорт както на водача, така и на пътниците в автобуса.

В. му направил забележка да мине в по-задната част на автобуса, за да не му пречи да управлява същия.

К. не пожелал да се премести, но след като приключил разговора си, чул, че водачът говори по телефона, след което станал и започнал да му отправя забележки с язвителен тон, както и да го снима с мобилния си телефон. Водачът на автобуса разговарял от личния си мобилен телефон, но чрез устройство хендсфрий. След проявата на агресия от страна на К. обаче, той взел служебния си телефон, който е зачислен на съответния автобус и подал сигнал до 112 за наличие на агресивен пътник в автобуса, като този телефон е нямал техническа възможност за използване на устройство свободни ръце, защото бил стар модел и функциите му не го позволявали. Пътниците от автобуса се застъпили за водача и питали К. защо снима с телефона си, направили му забележка, че говори силно и създава дискомфорт на всички пътуващи.

Докато подавал сигнала към тел. 112, А. К. слезъл от превозното средство на спирка „Красно село“.

К. подал сигнал на 112 за това, че водач на автобус на градския транспорт говори по телефона си в движение, без да ползва устройство свободни ръце.

Била образувана проверка, в резултат на което материалите били докладвани на прокурор, след което той преценил, че няма данни за извършено престъпление и изпратил материалите на ОПП СДВР за преценка

за ангажиране на отговорността на водача на автобуса за административно нарушение.

АНО преценил, че такова е извършено, поради което, на базата на материалите по преписката, издал процесното НП № 23-4332-002036 от 15.02.2023 г., издадено от Г.Б. - началник група към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на В. Г. В., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на част от показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел К., както и въз основа на експертното заключение на техническата експертиза и събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

Съдът кредитира показанията на разпитания свидетел частично, като намира, че не може да се довери на изявленията му, че неговото поведение не е предизвикало случилото се, тъй като от заключението на експертизата и писмените материали се установява, че именно неговото поведение е било повод да му се направи бележка да не нарушава реда, а в последствие след повторна агресивна проява, вече насочена срещу водача по време на движение, се е стигнало до подаване на сигнал до 112.

Съдът намира, че заключението на експертизата е относимо към предмета на делото, а последната е обективна, изготвена от компетентно вещо лице и следва да бъде кредитирана, защото е дала отговор на поставените въпроси.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. От това следва, че трябва да провери законността, т.е. да провери, дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон, независимо от основанията, посочени в жалбата по арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, във вр с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие – право и задължение, съдът служебно констатира, че НП съдържа всички реквизити, предвидени в ЗАНН. Ясно е

посочено кое е наказаното лице, кога е извършено нарушението, при какви обстоятелства според АНО е извършено последното, както и в какво качество е наказан жалбоподателят. Ето защо, съдът намира, че обжалваното НП не страда от липса на задължителни реквизити.

То обаче е незаконосъобразно от материалноправна гледна точка, а аргументите на съда за това са следните:

Съдът намира, че с поведението си, жалбоподателят е извършил от обективна страна описаното в АУАН и НП нарушение на правилата за движение, установени в чл. 104а от ЗДвП, но само формално.

Освен това, съдът счита, че поведението му не е виновно, а е осъществено при крайна необходимост, защото действията на водача са били осъществени с цел охраняване безопасността на пътниците, самия него и на превозното средство, тъй като поведението на лицето е било агресивно и е съществувал риск от още по-голяма ескалация на конфликта.

Съдът следва да отбележи, че подаването на сигнала има съвсем друга цел – не извършване на нарушение, а търсене на защита от държавен орган срещу действия на лице, които нарушават обществения ред. Ето защо, упражняването на конституционното право на подаване на сигнал от страна на В., не може да се приеме, че осъществява състав на нарушение на ЗДвП.

Съдът намира, че такова деяние не е обществено опасно, поради което АНО неправилно е решил, че то е съставомерно като нарушение на чл. 104а от ЗДвП.

Предвид изложеното, съдът счита, че обжалваното НП е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено изцяло.

С оглед изхода на делото и доколкото са претендирани разноски от жалбоподателя, както и предвид обстоятелството, че няма възражение за прекомерност от страна на въззиваемата страна, съдът следва да присъди искания хонорар от 800 лева в цялост, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати в полза на СРС и сторените разноски за експертизата, възлизащи на 400 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-002036 от 15.02.2023 г., издадено от Г.Б. - началник група към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на В. Г. В., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. Г. В., с ЕГН *****, сумата от 800 лева, представляваща адвокатски хонорар, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

ОСЪЖДА СДВР да заплати в полза на СРС сумата от 400 лева, представляваща сторени разноси по делото за експертиза, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____